

Fællesudvalgets Mindretal, det vil sige fra vor Side med Udfigt til gennem denne Indrømmelse at vinde andre Indrømmelser, navnlig ogsaa med Hensyn til Stiftsmidlerne. Men dels er denne Stilling nu forandret, idet de Fordele, man da vilde have naaet fra vor Side, efter vor Betragtning allerede nu ere opgivne ved nærværende Finantslovsbehandling, dels er det Forslag, som da blev fremjat, ogsaa efter Ministerens Betragtning, forsaavidt jeg har forstaaet ham rigtig, ikke det samme som det, her foreligger. Det her foreliggende Forslag har utvivlsomt visse Fordele; men det har ogsaa en Del Ulemper, det fremstiller Udgiftsiden bevilget, og, som vi af Ministerens Foredrag hørte, bevilget i en i alt væsentlig tilfredsstillende Form, bevilget fuldt ud til Ministeren, hvormod Indtagtsiden staar hen blot som noget Kalkulatorisk, og jeg veed ikke, hvorvidt de erede Forslagsstillere kunne give os nogen Oplysning om, hvorvidt man fra Nøgtdagens Side efter Sædvane har en bestemt Ret eller Forpligtelse til at have Indseende med, hvorledes Taxterne eller Priserne for Theaterbilletterne fastsættes, hvormange Ekstraforestillinger, Gratisforestillinger og desl. der ville kunne gives, om man overhovedet har et bestemt anerkjendt Tilsyn med, at Ledelsen, forsaavidt Indtagterne vedrører, sker efter de Regler, man vil billige. Men selv om det var saa, er dette Forslag stillet saaledes, at Bevillingen af Udgiften er sikret; men naar Indtagten ikke gaar ind efter Kalkulen, vil Dækningsen af Underkudet lige saa sikkert paahvile Statskassen. Theatret er med afgjørende Sikkerhed lagt over paa Statskassen som Statsinstitution, og der bliver ingensinde mere Tale om, at Theatret kan faae Underbalance i samme Forstand som nu, det følger af, at Indtagten ikke kommer ind, blot bliver et noget større Underkud, som Statskassen efter den Form, her er valgt, bliver pligtig til at betale. Dette stod ikke saaledes i det ifjor opstillede Forslag. Efter Forudsætningerne for nærværende Forslag er jeg ikke i Stand til at se, at der med den ansøgte væsentlige Ulempe er forbundet saadanne Fordele, at jeg kunde gaa med til at vedtage det. Hellere havde jeg set, at man havde forsøgt, om der ikke ved Ændring i det nu Bestaaende kunde være opnaaet væsentlig de samme Fordele, uden at man havde svækket det Ansvar for en heldig Bestyrelse, hvad Balancen mellem Indtagter og Udgifter angaar, som Ministeren hidtil har maattet have. Jeg skal imidlertid ikke bestemt udtale nogen Dom over Forslaget, hverken for eller imod. Min Afseende af Forslaget betyder derfor kun, at jeg vil afholde mig fra at have nogen Del deri, afholde mig fra at stemme derover. Der er et Par specielle Punkter, som jeg blot vil berøre. Det ene angaar Sønder-Danne. Jeg havde troet, at den Forhandling, vi førte ifjor, afgav tilstrækkelig Grund til ikke at røre videre ved dette Spørgs-

maal i Nar. Men jeg har i Øvrigt fundet Spørgsmaalet for lille til under de nuværende Forhold at ville dissentiere med Hensyn dertil. Naar det erede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) og jeg ikke have dissentieret med Hensyn til Spørgsmaalet om en Understøttelse af 5,000 Kr. til Kandidat la Cour, da er det ikke, fordi vi have været fuldt overbeviste om Nødtigheden af, at dette Beløb bevilges for næste Finantsaar, men fordi vi ikke troede, at dette Spørgsmaal havde en saadan Betydning, at det for den Sags Skyld var værd at tage en Særstilling. Sagen er nemlig den — det kan jeg sige for mit personlige Bedkommende — at jeg i Tillid til fire Videnskabsmands Anbefaling er gaaet med og villig gaaet med til for indværende Nar at bevilge denne Understøttelse til den vedkommende Mand, men at jeg har faaet Betænkelighed efter at have set en vistnok mindst ligesaa indsigtsfuld Videnskabsmand udtale sig om denne Sag paa en Maade, der i alt Fald maa give os Lægfolk nogle Tvivl med Hensyn til den hele Sag. Disse Tvivl vilde for mig under andre Omstændigheder have bevirket, at jeg neppe havde kunnet være med til at stille dette Forslag, i alt Fald ikke i det Omfang eller uden Betingelser som hidtil.

Th. Nielsen: Jeg skal udtale mig om enkelte af de Ændringsforslag, der foreligger til Forhandling, og da først om Ændringsforslaget under Nr. 25 til § 9. Den erede Ordfører for Udvalget i Fjor (Berg) udtalte sig om det da til Finantsloven stillede Forslag, nemlig om at optage paa denne Lov 25,000 Kr. — som det nok tilfældigt blev — eller 50,000 Kr. — som det var i Førstningen — af det Beløb, som var affortet fra nogle Præsteembeder. Den erede daværende Ordfører udtalte om dette Forslag, at det havde et tredobbelt Formaal. For det Første skulde det værne om Lovgivningsmagtens Ret paa dette Omraade; for det Andet vilde man værne om, at der ikke blev givet Midlerne en Anvendelse, som ikke forud blev billigt af Lovgivningsmagten, og endelig for det Tredie gjorde man Indsigelse mod Ministeriets Bilkaarlighed. Det var det Formaal, man vilde naae ved Forslaget i Fjor. Jeg skal nu i nogle Betragtninger fremstille, hvad man ikke naaede og ikke kunde naae ved Forslaget i Fjor, og sammenholde dette med det Forslag, som er forelagt i Nar af Flektallet, for at se, om man ikke naaer det Samme ved Forslaget i Nar som ved det i Fjor, og tillige om ikke de samme Ulemper klæbe ved Forslaget i Nar, som klæbede ved det i Fjor. Det Forslag, som blev opstillet i Fjor, og som det erede Medlem har omtalt, vil ikke forhindre Ministeren i at fortsætte med Ændringerne. Det erede Medlem sagde rigtignok, at det vilde blive Tilfældet; men han tilføiede: „efter vor Motivering“. Men nu vide